

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 254/09-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. júla 2009 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti T., s. r. o., P., zastúpenej advokátom JUDr. J. S., P., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 4 R/1/2006 a jeho uznesením z 9. augusta 2007 v spojení s postupom Krajského súdu v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. 13 CoKR/10/2007 a jeho uznesením z 5. októbra 2007, a tiež porušenia jej základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava I, Úradu justičnej a kriminálnej polície v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: ORP-680/OEK-B1-2008-MM a jeho uznesením z 13. augusta 2008 a postupom Okresnej prokuratúry Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Pn 574/08 a jej uznesením z 18. septembra 2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti T., s. r. o., o d m i e t a .

Odôvodnenie:

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. decembra 2008 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti T., s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 R/1/2006 a jeho uznesením z 9. augusta 2007 (ďalej aj „namietané uznesenie okresného súdu“) v spojení s postupom Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 13 CoKR 10/2007 a jeho uznesením z 5. októbra 2007 (ďalej aj „namietané uznesenie krajského súdu“), a tiež porušenia svojho základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy postupom Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava I, Úradu justičnej a kriminálnej polície (ďalej len „okresné riaditeľstvo“) v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: ORP-680/OEK-B1-2008-MM a jeho uznesením z 13. augusta 2008 (ďalej aj „namietané uznesenie okresného riaditeľstva“) a postupom Okresnej prokuratúry Bratislava I (ďalej len „okresná prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Pn 574/08 a jej uznesením z 18. septembra 2008 (ďalej aj „namietané uznesenie okresnej prokuratúry“).

Zo sťažnosti a z pripojených príloh okrem iného vyplýva, že okresný súd na základe návrhu sťažovateľky uznesením sp. zn. 4 R/1/2006 z 9. augusta 2007 potvrdil *„reštrukturalizačný plán dlžníka R., a. s., so sídlom... v znení schválenom veriteľským výborom dlžníka dňa 28. 6. 2007 a prijatom schvaľovacou schôdzou zo dňa 23. 7. 2007“*. Ďalším výrokom označeného uznesenia okresný súd ukončil reštrukturalizáciu dlžníka obchodnej spoločnosti R., a. s.

V odôvodnení namietaného uznesenia okresného súdu sa poukazuje najmä na ustanovenia zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení

niektorých zákonov (ďalej len „zákon o konkurze a reštrukturalizácii“), „a to konkrétne § 133 ods. 1, § 151 ods. 1, § 153 ods. 1, § 154 ods. 1, § 119 ods. 1-3 a po oboznámení sa v nevyhnutnom rozsahu s doloženými listinami uviedol, že nezistil podstatné porušenie zákonných ustanovení, upravujúcich náležitosti plánu, postup pri príprave plánu, hlasovanie o pláne, alebo iných ustanovení týkajúcich sa plánu, ktoré by mali nepriaznivý dopad na niektorého z účastníkov plánu. Negatívny dopad rozhodnutia správcu, dlžníka, veriteľského výboru a v konečnom dôsledku schvaľovacej schôdze o odpredaji časti podniku dlžníka záujemcovi Mesto R. na spoločnosť T., s. r. o., sa jej nedotýka ako účastníka plánu (veriteľa prihlásenej a nepopretej pohľadávky), ale len ako záujemcu o kúpu časti podniku dlžníka. Rovnako tak nebola súdu preukázaná existencia podvodného konania, prípadne poskytnutia osobitných výhod niektorému alebo niektorým účastníkom plánu, v dôsledku čoho by došlo k prijatiu plánu. Vzhľadom na schválenie reštrukturalizačného plánu schvaľovacou schôdzou dňa 23. 7. 2007 a vyššiu mieru uspokojenia veriteľov ako pri predaji časti podniku dlžníka spoločnosti T., s. r. o., súd nezistil existenciu skutočností vymedzených v § 154 ods. 1 z. č. 7/2005 Z. z., preto v zmysle § 153 ods. 1 citovaného zákona rozhodol o potvrdení reštrukturalizačného plánu dlžníka schváleného veriteľským výborom dlžníka dňa 28. 6. 2007 a schvaľovacou schôdzou dňa 23. 7. 2007 a zároveň o skončení reštrukturalizácie. V poučení okresný súd uviedol, že proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné, podľa § 198 ods. 1 z. č. 7/2005 Z. z.“.

Sťažovateľka doručila 17. septembra 2007 okresnému súdu podanie označené ako „Návrh na preskúmanie postupu súdu vo veci spoločnosti R., a. s., so sídlom... k sp. zn. 4 R/1/2006“, v ktorom poukázala na to, že „hoci zákon č. 7/2005 Z. z. takýto postup neobsahuje, obchodná spoločnosť T., s. r. o., bola toho názoru, že závažnosť zistení porušenia zákona v priebehu a samotnom procese prípravy plánu reštrukturalizácie je takého charakteru, ktorý si vyžaduje preskúmanie nadriadeným súdom...“.

Krajský súd posúdil uvedené podanie sťažovateľky ako odvolanie proti namietanému uzneseniu okresného súdu a následne postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214

ods. 2 písm. a) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) toto odvolanie odmietol uznesením sp. zn. 13 CoKR/10/2007 z 5. októbra 2007 podľa § 218 ods. 1 písm. c) OSP, pretože vychádzajúc z jeho obsahu dospel k záveru, že išlo o odvolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

V ďalšej časti sťažnosti sťažovateľka uvádza, že podaním z 28. februára 2008 sa obrátila na Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky s podnetom na podanie *„mimoriadneho dovolania v súvislosti s reštrukturalizačným konaním vedeným na Okresnom súde Žilina pod spisovou značkou: 4 R 1/2006 vo veci úpadcu: R., a. s. Sťažovateľ podrobne v podnete uviedol skutkový stav o priebehu reštrukturalizačného konania, pričom konkretizoval a v časovom slede uviedol postup účastníkov najmä z pohľadu nezákonného postupu Okresného súdu v Žiline a Krajského súdu v Žiline v sťažovateľom namietanom nerovnakom postavení účastníkov v reštrukturalizačnom konaní spôsobenom konajúcim správcom. Generálny prokurátor podnet prijal a postúpil na ďalšie konanie Krajskej prokuratúre v Žiline.*

Listom zo dňa 07. 04. 2008 pod číslom 07-04-2008-LV doplnenom podaním zo dňa 30. 04. 2008 a 05. 05. 2008 sme podali na Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky podnet na podozrenie zo spáchania trestného činu v súvislosti s reštrukturalizačným konaním vedeným na Okresnom súde Žilina pod spisovou značkou: 4 R 1/2006 vo veci úpadcu: R., a. s. Sťažovateľ podrobne v podnete uviedol skutkový stav o priebehu reštrukturalizačného konania, pričom konkretizoval a v časovom slede uviedol postup účastníkov najmä z pohľadu trestno-právnej zodpovednosti. Generálny prokurátor podnet prijal a postúpil na ďalšie konanie Krajskej prokuratúre v Žiline.

Vo veci oznámenia na správcu konkurznej podstaty pre podozrenie z trestného činu marenia konkurzného a vyrovnacieho konania podľa § 242 trestného zákona, resp. trestného činu machinácií pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe podľa § 266 trestného zákona obdržal sťažovateľ upovedomenie Krajskej prokuratúry Bratislava zo dňa 23. 05. 2008 o odovzdaní veci na vybavenie Krajskému riaditeľstvu Policajného zboru v Bratislave.

Napokon vo veci konal porušovateľ v 1. rade, ktorý vo veci vydal uznesenie číslo ČVS: ORP-680/OEK-BI-2008-MM zo dňa 13. 08. 2008. Týmto rozhodnutím náš podnet odmietol ako nedôvodný.

S rozhodnutím porušovateľa v 1. rade sme nesúhlasili a podali sme proti nemu riadny opravný prostriedok - sťažnosť. O opravnom prostriedku rozhodol porušovateľ v 2. rade, ktorý uznesením číslo: 1 Pn 574/08-8 zo dňa 18. 09. 2008 náš opravný prostriedok zamietol ako nedôvodný.“.

Sťažovateľka si uplatnila aj nárok na priznanie finančného zadostučinenia v sume jeden milión slovenských korún s tým, aby ústavný súd uložil zaplatiť túto sumu všetkým ňou označeným porušovateľom jej práv „rukou spoločnou a nerozdielnou“. Pokiaľ ide o odôvodnenie tohto nároku, sťažovateľka odkazuje na svoj list zaslaný Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky z 30. januára 2008, ktorý pripojila k svojej sťažnosti.

Sťažovateľka žiadala ústavný súd, aby takto rozhodol:

«základné právo sťažovateľa: T., s. r. o., na súdnu ochranu zakotvené v článku 46 ods. 1 Ústavy „domáhať sa svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v iných prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne SR“ bolo porušené v reštrukturalizačnom konaní 4 R 1/2006

- *súdnom konaní vedenom na Okresnom súde v Žiline pod spisovou značkou 4 R 1/2006,*

- *súdnom konaní vedenom na Krajskom súde v Žiline pod spisovou značkou 13 CoKR/10/2007,*

základné právo sťažovateľa: T., s. r. o., na ochranu zakotvené v článku 46 ods. 1 Ústavy „domáhať sa svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v iných prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne SR“ bolo porušené,

- *v trestnom konaní vedenom Okresným riaditeľstvom PZ v Bratislave 1, Úradom justičnej a kriminálnej polície, odborom ekonomickej kriminality, Sasinkova 23, Bratislava pod ČVS: ORP-680/OEK-BI-200S-MM,*

- *v trestnom konaní vedenom prokurátorom Okresnej prokuratúry Bratislava 1 pod číslom konania 1 Pn 574/08,*

keď obaja porušovatelia svojimi rozhodnutiami uvedenými vyššie porušili Trestný poriadok, a tým vo vzťahu k našej obchodnej spoločnosti aj základné právo na právnu ochranu,

základné právo sťažovateľa: T., s. r. o., na ochranu zakotvene v článku 46 ods. 3 Ústavy „každý má právo domáhať sa škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu“ (Okresný súd Žilina a Krajský súd Žilina) keď obaja porušovatelia svojimi rozhodnutiami vo vyššie uvedených konaniach porušili základné právo sťažovateľa na nezávislé, nestranné a rovnoprávne postavenie v reštrukturalizačnom konaní.

Vychádzajúc z uvedených skutočností navrhujeme, aby ústavný súd v zmysle ust. § 20 ods. 3, § 52 ods. 1, § 56 zákona č. 38/1993 Z. z. v platnom a účinnom znení rozhodol o tejto našej sťažnosti nálezom, ktorým určí:

1. uznesenie Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave I, Úradu justičnej a kriminálnej polície, odboru ekonomickej kriminality, Bratislava I, Sasinkova 23, ČVS: ORP-680/OEK-B1-2008-MM zo dňa 13. 08. 2008 sa zrušuje,

2. uznesenie vydané prokurátorom Okresnej prokuratúry Bratislava číslo konania 1 Pn 574/08-8 zo dňa 18. septembra 2008 sa zrušuje a vec sa vracia Okresnému riaditeľstvu PZ v Bratislave, Úradu justičnej a kriminálnej polície, Bratislava I, Sasinkova 23, na nové konanie a rozhodnutie.»

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom

súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

V sťažnosti je oddelený návrh na rozhodnutie vo veci samej (petit) od jej ostatných častí. Ústavný súd je podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde viazaný návrhom na začatie konania. Viazanosť ústavného súdu návrhom sa vzťahuje zvlášť na návrh výroku rozhodnutia, ktorého sa sťažovateľ domáha. Ústavný súd môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorý označil za porušovateľa svojich práv (čl. 2 ods. 2 ústavy).

1. Sťažovateľka v konaní pred ústavným súdom (kvalifikovane zastúpená advokátom) namietala okrem iného porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 R/1/2006 a jeho uznesením z 9. augusta 2007 v spojení s postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 13 CoKR/10/2007 a jeho uznesením z 5. októbra 2007.

Ústavný súd na okresnom súde zistil, že označené konanie vedené okresným súdom pod sp. zn. 4 R/1/2006 bolo právoplatne skončené 16. augusta 2007, keď nadobudlo právoplatnosť namietané uznesenie okresného súdu. Zo zistení ústavného súdu ďalej vyplýva, že označené konanie krajského súdu vedené pod sp. zn. 13 CoKR/10/2007 bolo právoplatne skončené 6. novembra 2007 nadobudnutím právoplatnosti namietaného uznesenia krajského súdu.

Pokiaľ ide o namietaný postup okresnej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Pn 574/08 a jej uznesením z 18. septembra 2008, z prezentačnej pečiatky sťažovateľky na namietanom uznesení vyplýva, že toto jej bolo doručené 23. septembra 2008.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde), (napr. I. ÚS 235/03, I. ÚS 156/04, II. ÚS 267/04, IV. ÚS 35/04, I. ÚS 109/06).

Ústavný súd pri svojej rozhodovacej činnosti opakovane vyslovil právny názor, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 55/02, III. ÚS 108/02, IV. ÚS 158/04, I. ÚS 109/06).

Vzhľadom na to, že sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je časovo obmedzený právny prostriedok ochrany ústavnosti, ako aj s prihliadnutím na uvedené dátumy právoplatného skončenia označených konaní, resp. na dátum doručenia namietaného uznesenia okresnej prokuratúry sťažovateľke a dátum podania sťažnosti na poštovú prepravu (12. decembra 2008), ústavný súd konštatuje, že sťažnosť v časti smerujúcej proti okresnému súdu, krajskému súdu a proti okresnej prokuratúre bola podaná po uplynutí dvojmesačnej lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde na podanie sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (obdobne napr. III. ÚS 301/04, III. ÚS 315/05, III. ÚS 81/06, I. ÚS 442/08). Keďže zmeškanie lehoty na podanie sťažnosti ústavnému súdu nemožno odpustiť, ústavný súd sťažnosť v tejto časti odmietol ako podanú oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

2. Z petitu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka namieta aj porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy postupom okresného riaditeľstva v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: ORP-680/OEK-B1-2008-MM a jeho uznesením z 13. augusta 2008, ako aj postupom okresnej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Pn 574/08 a jej uznesením z 18. septembra 2008.

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu poskytnutie ochrany konkrétnemu právu alebo slobode v konaní pred ústavným súdom v zásade nie je prípustné, pokiaľ ten, kto má v úmysle sa jej dovolať, najprv nevyčerpal všetky účinné opravné prostriedky, ktoré sú mu dostupné v konaní pred všeobecným súdom (IV. ÚS 201/04). Namietané porušenie niektorého zo základných práv alebo slobôd, tak ako sú uvedené v druhej hlave ústavy, totiž nezakladá bez ďalšieho aj právomoc ústavného súdu na konanie o nich (napr. I. ÚS 42/00).

Uvedené právne názory vychádzajú z princípu subsidiarity, na ktorom je založená právomoc ústavného súdu podľa čl. 127 ods. 1 ústavy. Princíp subsidiarity právomoci ústavného súdu je ústavným príkazom pre každú osobu. Preto každý, kto namieta porušenie svojho základného práva, musí rešpektovať postupnosť tejto ochrany, a predtým, ako podá sťažnosť ústavnému súdu, musí požiadať o ochranu ten orgán verejnej moci, ktorého kompetencia predchádza právomoci ústavného súdu (IV. ÚS 128/04). Ak ústavný súd zistí, že sťažovateľ mal pred podaním sťažnosti možnosť uchádzať sa o ochranu svojich práv na inom orgáne verejnej moci, sťažnosť odmietne pre nedostatok svojej právomoci.

V danom prípade mala sťažovateľka možnosť podať proti namietanému postupu a uzneseniu okresného riaditeľstva sťažnosť, o ktorej bola oprávnená a povinná rozhodnúť okresná prokuratúra. Zo zistení ústavného súdu vyplynulo, že sťažovateľka podala 28. augusta 2008 proti označenému uzneseniu okresného riaditeľstva sťažnosť a, ako už bolo uvedené, okresná prokuratúra o nej rozhodla uznesením sp. zn. 1 Pn 574/08 z 18. septembra 2008 tak, že ju ako nedôvodnú zamietla.

Skutočnosť, že sťažovateľka namietala porušenie svojho základného práva postupom a uznesením okresného riaditeľstva, proti ktorému mala k dispozícii opravný prostriedok

(sťažnosť), bola dôvodom na odmietnutie sťažnosti v tejto časti pre nedostatok právomoci ústavného súdu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd ďalej uvádza, že sťažovateľka mala v okolnostiach daného prípadu možnosť domáhať sa nápravy proti označenému rozhodnutiu okresnej prokuratúry postupom ustanoveným v prvom oddiele 4. časti (vybavovanie podnetov) zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“). Zo sťažnosti však nevyplýva, že by bola túto možnosť využila.

Podľa právneho názoru ústavného súdu podnet v zmysle § 31 ods. 2 zákona o prokuratúre a opakovaný podnet podľa § 34 zákona o prokuratúre poskytujú sťažovateľovi účinnú ochranu jeho práv a právom chránených záujmov (mutatis mutandis IV. ÚS 158/03, IV. ÚS 80/03). Podnet (opakovaný podnet) zakladá povinnosť prokurátora aj nadriadeného prokurátora sa ním zaoberať, vybaviť ho a spôsob vybavenia oznámiť podnecovateľovi.

Využitie týchto právnych prostriedkov je v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde jedným z atribútov prípustnosti sťažnosti podľa čl. 127 ústavy, a teda i podmienkou konania vo veci individuálnej ochrany základných práv a slobôd pred ústavným súdom (napr. I. ÚS 256/05).

Sťažovateľ nie je oprávnený vyberať si orgán verejnej moci, ktorý mu má poskytnúť ochranu označených porušení základných práv. Ústavný súd preto konštatuje, že sťažovateľka na jednej strane namieta, že okresná prokuratúra porušila ňou označené základné práva, ale pritom nevyužila (hoci mohla a mala využiť) tie právne prostriedky, ktoré jej zákon o prokuratúre na ochranu týchto práv účinne poskytuje. Ústavný súd preto uzavrel, že iba v prípade ich vyčerpania by mohla prípadne vzniknúť, ak by boli splnené aj ostatné ústavné a zákonné predpoklady, právomoc ústavného súdu (princíp subsidiarity).

Vychádzajúc z týchto právnych názorov a skutkového stavu ústavný súd odmietol sťažnosť aj v tejto časti pre nedostatok svojej právomoci už pri jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Pretože oneskorenosť podania sťažnosti a nedostatok právomoci ústavného súdu na jej prerokovanie sú dôvodmi, ktoré nemožno odstrániť, ústavný súd sa už ďalšími návrhmi uvedenými v sťažnosti nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. júla 2009